

ПРОТОКОЛ № 9
засідання циклової комісії професійної та практичної підготовки
(спеціальність «Дошкільна освіта»)

від 12 травня 2024 року

Присутні – усі члени циклової комісії: Бей І.Ю, Богославець Н.В., Гурей О.І., Костан І.Й., Клубочкіна Т.П., Кучеренко Н.Б., Мельник О.Й., Недільський С.А., Салига І.М., Сидорів С.М., Сидорук О.М., Скавінська Л.М., Трохимчук М.О., Червінська І.Б., Чупровська М.Я.

Порядок денний:

1. Про організацію та проведення виробничих практик: Пробна практика (3 курс), Переддипломна практика – 4 курс
2. Стан ведення матеріалів практики студентами-практикантами 3 ті 4 курсів
3. Про підготовку навчально-методичної документації до літньої заліково-екзаменаційної сесії.
4. Про використання інформаційних технологій у викладанні навчальних дисциплін циклової комісії. Комп'ютерна грамотність педагога як складова його педагогічної майстерності. *(Додаток 9.1)*

1. СЛУХАЛИ: голова циклової комісії викладачів професійно-практичної підготовки спеціальності «Дошкільна освіта», керівник практики від коледжу *Селеній О.Д.*, яка доповіла про інструктивно-методичну нараду щодо організації та проведення щодо Пробної та Переддипломної практик та надані методичні рекомендації до цих видів практик.

ВИСТУПИЛИ: завідувач дошкільного відділення, член циклової комісії *Сидорук О.М.*, яка запропонувала визнати організацію виробничої практики на 3 та 4 курсах належною. Для ефективного завершення цих видів практик поставити на контроль відвідування студентами баз ЗДО.

УХВАЛИЛИ:

1. Визнати організацію та проведення виробничих практик: Пробна практика (3 курс), Переддипломна практика (4 курс) належною
 2. Посилити контроль за відвідуванням студентами баз практики.
- Термін:* Постійно *Відповідальні:* Методисти практик від коледжу

2. СЛУХАЛИ: питання про стан ведення матеріалів практики студентами-практикантами 3 ті 4 курсів

ВИСТУПИЛИ: *Гурей О.І.* методист практики групи ДО-41, яка запропонувала, внести корекцію у Критерії оцінювання, тобто за несистематичне ведення Щоденника практики знімати один бал за один незаписаний день у обов'язковій документації.

Бей І.Ю. методист практики запропонувала про результати проведеної роботи (відвідування студентами баз практики та систематичне заповнення документації) доповіді у письмовій формі заступнику директора з навчально-практичної роботи Чупровській М.Я.

УХВАЛИЛИ:

1. Всім викладачам посилити контроль за веденням документації практики.
2. Надати звіти про результати проведеної роботи (відвідування студентами баз практики та систематичне заповнення документації) заступнику директора з навчально-практичної роботи Чупровській М.Я.

Термін: До 20.05.2023 *Відповідальні:* Методисти практик від коледжу: року.

3.СЛУХАЛИ: про підготовку студентів до весняно-літньої сесії. А також про затвердження програмових вимог до підсумкової роботи із навчальних дисциплін.

УХВАЛИЛИ: затвердити програмові вимоги та екзаменаційні білети.

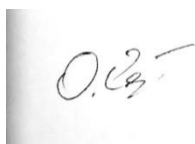
4.СЛУХАЛИ: Селепій О.Д., викладач комісії, розповіла про комп'ютерну грамотність педагога та її значення у формування педагогічної майстерності. Викладач проаналізувала етапи розвитку комп'ютеризації сфери освіти, наголосила та узагальнила значення складових компонентів комп'ютерної грамотності у сфері дошкільної освіти. (Додаток 9.1)

ВИСТУПИЛИ: Сидорів С.М. викладач циклової комісії, доповів про використання інформаційних технологій у викладанні навчальних дисциплін циклової комісії.

УХВАЛИЛИ:

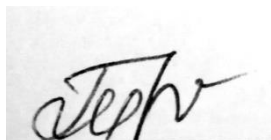
1. урізноманітнити використання інформаційних технологій як під час навчального процесу, так і при проведенні підсумкового контролю.
2. інформацію прийняти до відома та приймати участь у відповідних семінарах, конференціях, вебінарах по удосконаленню комп'ютерної майстерності педагога, використовувати відповідні сервіси та платформи у навчальній діяльності, які стимулюють розвиток інформаційної грамотності викладачів та здобувачів освіти.

Голова циклової комісії

Оксана СЕЛЕПІЙ

Секретар циклової комісії

Тетяна КЛУБОЧКІНА

Додаток 9.1

Комп'ютерна грамотність педагога

як складова його педагогічної майстерності

Сучасне інформаційне суспільство характеризується інформатизацією всіх сфер життєдіяльності людини, зокрема сфери освіти. Вирізняють три етапи інформатизації освітньої сфери. На першому етапі (кінець 50-х рр. – початок 70-х рр.), який називають електронізацією освіти, спостерігалось застосування електронно-обчислювальної техніки для навчання майбутніх спеціалістів технічних напрямків, потім поступово ці засоби почали використовуватись і в навчанні здобувачів освіти гуманітарних напрямків.

На першому етапі такі недоліки електронно-обчислювальної техніки як мала продуктивність, відсутність інтуїтивно-зрозумілого інтерфейсу, тому складність програм для непідготовлених користувачів не дозволила скрізь в освітньому процесі застосовувати обчислювальну техніку.

Другий етап (середина 70-х рр. – 90-тих рр.) називають комп'ютеризацією освіти. На даному етапі перераховані вище недоліки були частково усунуті: були розроблені потужніші комп'ютери, зручне програмне забезпечення і дружні способи взаємодії з комп'ютерами. Особливого значення мали переваги комп'ютерного моделювання об'єктів, явищ та процесів під час навчання студентів як технічних, так і гуманітарних напрямків. З'явилися та широко застосовувалися комп'ютерні системи навчання та тестування, а також комп'ютерні технології організації та управління навчальним процесом.

Нині процес інформатизації освіти триває на третьому етапі – цифровізації. Ми спостерігаємо зростання продуктивності комп'ютерів, розвиток комп'ютерних мереж, поява технологій мультимедіа, віртуальної та доповненої реальності. У подібних умовах до сучасного педагога висувуються вимоги обов'язкового володіння інформаційними та комунікаційними технологіями. З'являється поняття цифрової грамотності, яке покликане охарактеризувати знання, вміння та навички у галузі комп'ютерних технологій.

Поява і поширення терміну «цифрова грамотність» пов'язують із американським письменником і журналістом П. Гілстером та його монографією «Digital Literacy» («Цифрова грамотність»), виданої у 1997 р. Актуальність терміну забезпечувалася подальшим, дедалі стрімкішим розвитком технологій. Автор розумів даний термін як здатність критично засвоювати та використовувати інформацію, одержувану за допомогою комп'ютера у різній формі з широкого діапазону джерел. У структуру цифрової грамотності Пол Гілстер включав інформаційну грамотність, комунікативні компетенції, креативні компетенції та медіаграмотність.

А. Мартін та Д. Мадіган у статті «Цифрова грамотність у навчанні» (2007 р.) продовжили розвиток даного терміна. Вони визначили його як усвідомлення, встановлення та здатність окремих осіб належним чином використовувати цифрові інструменти та засоби для ідентифікації, доступу, управління, інтеграції, оцінки, аналізу та синтезу цифрових ресурсів, для побудови систем нових знань, а також спілкування з іншими людьми.

Розвинені країни витрачають великі ресурси підвищення рівня цифрової грамотності. Цифрову грамотність розуміють як якість особистості, що не

залежить від її професійної діяльності, оскільки високий рівень цифрової грамотності одна із вирішальних чинників реалізації успішної праці у всіх сферах у суспільному розвитку. У розвинених країнах при прийомі на роботу разом із професійними якостями роботодавець оцінює цифрові компетенції, що є базою для оволодіння спеціальними компетенціями.

Формування та розвиток цифрової грамотності особистості має здійснюватися в динамічному середовищі відповідно до постійно виникаючих вимог часу. Соціальним інститутом, який може забезпечити цей процес, є система освіти, і в даному контексті особливо значущої ролі набуває цифрова грамотність педагогів.

Цифрову грамотність педагога можна визначити з урахуванням навичок, які застосовує педагог під час реалізації різних інформаційних процесів: створення, пошук, передача, зберігання, обробка інформації з урахуванням критерію безпеки. Безпека під час роботи з інформацією торкається кіберетики, навичок надійного зберігання даних та захисту персональної інформації з використанням різних технологій.

Для оцінки цифрової грамотності необхідно провести аналіз складових цифрової грамотності. На Саміті G20, що відбувся у місті Берліні у 2017 р., дослідники запропонували такі компоненти цифрової грамотності:

- 1) інформаційна грамотність;
- 2) комп'ютерна грамотність;
- 3) комунікативна грамотність;
- 4) медіаграмотність;
- 5) ставлення до технологій або інновацій.

Індикатори оцінюються щодо таких аспектів: знання (когнітивний аспект), навички (технічний аспект), установки (етичний аспект). Знання описують теоретичні уявлення людини про значущість інформації в сучасному суспільстві, про можливості інфокомунікаційних технологій та їх обмеження, про апаратно-програмне забезпечення комп'ютерів та принципи функціонування електронно-обчислювальної техніки.

Навички визначають здібності людини успішно працювати з інформацією на практиці із застосуванням нових технологій. Установки відображають ставлення людини до етичних норм при роботі з інфокомунікаційними технологіями, і те, наскільки вона дотримується цих правил. Таким чином, кожен компонент цифрової грамотності оцінюється з позиції перерахованих аспектів. Даний підхід є одним із найпоширеніших способів оцінки цифрової грамотності. Ще одним підходом до оцінки рівня цифрової письменності є аналіз електронного портфоліо. Цей підхід є поширеним через його простоту і доступність.

В інтернеті на даний момент є велика кількість ресурсів, призначених для створення портфоліо (https://www.canva.com/ru_ru/sozdat/portfolio/). До електронного або цифрового портфоліо педагога можна включити загальні відомості про педагога, робочі навички та вміння, офіційні документи, інформацію про досвід роботи, освіти, про участь у конкурсах, про можливості

педагога використовувати у своїй діяльності технології та ін.

Портфоліо бувають різних видів, оскільки створюються з різними цілями (пошук роботи, демонстрація досягнень за певний період часу, оцінка власника портфоліо досягнень та ін.). Але на практиці найчастіше зустрічається гібридне портфоліо, що вирішує відразу кілька завдань і містить різнобічну інформацію. На основі аналізу даних електронного портфоліо можна зробити висновок про знання та вміння педагога в цифровій сфері.

Використовуючи системний підхід до аналізу портфоліо можна уникнути елементів суб'єктивності при його оцінці. Таким чином, ми провели аналіз виникнення та розвитку поняття «цифрова грамотність» та встановили необхідність системного формування та підвищення рівня цифрової грамотності у населення з метою забезпечення науково-технологічного та соціально-економічного розвитку суспільства в цілому.

Цифрова грамотність розвивається не стихійно, її потрібно формувати системно насамперед у межах освітнього процесу. У цьому контексті велике значення має високий рівень цифрової грамотності педагогів закладів вищої освіти. Оцінку рівня цифрової грамотності успішно можна провести, використовуючи два найбільш поширені підходи:

1) оцінка п'яти компонентів цифрової грамотності педагога (інформаційна грамотність, комп'ютерна грамотність, комунікативна грамотність, медіаграмотність, ставлення до технологій) з точки зору трьох аспектів: когнітивний, технічний, етичний;

2) аналіз електронного портфоліо педагога.